

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **Bc. M. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 11. 2024, čj. 10.01-000510/24-0003, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 10. 2025, čj. 11 A 5/2025-61,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti žalobce **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná žalobci neurčila advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu k městskému soudu, který žalobce částečně osvobodil od soudních poplatků. Městský soud následně žalobu v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) podal kasační stížnost, s níž spojil žádost o úplné osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení zástupce.

[3] NSS usnesením ze dne 13. 1. 2026 zamítl žádost stěžovatele o plné osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce a současně mu odňal částečné osvobození od soudních poplatků, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost nemůže být zjevně úspěšná. Zmíněným usnesením NSS stěžovatele také vyzval k zaplacení soudního poplatku a doložení právního zastoupení ve lhůtě 15 dnů. O následcích nesplnění této výzvy byl stěžovatel poučen. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 1. 2026. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stěžovateli marně uplynula dne 2. 2. 2026.

[4] Stěžovatel na toto usnesení reagoval podáním ze dne 19. 1. 2026, v němž namítal manipulaci se soudním spisem ze strany soudců městského soudu, která měla spočívat v odstranění originálu žaloby, a ze které je údajně patrné, že stěžovatel rozhodnutí žalované napadl rovněž z důvodu *neprokázání příjmových a majetkových poměrů*. Současně stěžovatel opětovně požádal o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků, přičemž za novou okolnost odůvodňující tyto žádosti označil právě manipulaci se spisem.

[5] O první žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta NSS rozhodl výše uvedeným usnesením tak, že ji zamítl a zároveň mu odebral částečné osvobození od soudních poplatků přiznané městským soudem. Dle ustálené judikatury platí, že „o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti, zejména došlo-li ke změně poměrů účastníka řízení“ (rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2008, čj. 4 Ans 5/2008-65). Neobsahuje-li opakovaná žádost nové informace, nerozhoduje o ní soud vůbec (rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2011, čj. 8 As 65/2010-106, bod 10).

[6] Nová žádost stěžovatele však neobsahuje žádná nová tvrzení, která by odůvodnila osvobození od soudních poplatků. Jeho tvrzení o manipulaci se soudním spisem směřuje fakticky k polemice se závěry obsaženými v usnesení NSS ze dne 13. 1. 2026 a ke zpochybnění závěru o zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti, nikoliv např. k doložení změny jeho osobních či majetkových poměrů, jež by mohla mít význam pro posouzení žádosti o osvobození od soudních poplatků.

[7] Závěr o zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti učinil NSS na základě skutečnosti, že stěžovatel žalobou nenapadl rozhodnutí žalované z důvodu neprokázání příjmových a majetkových poměrů. Stěžovatel v podání adresovaném NSS uvedl, že rozhodnutí žalované z důvodu neprokázání příjmových a majetkových poměrů ve skutečnosti napadl. To podle něj vyplývá z originálu žaloby, kterou však někdo ze spisu městského soudu odstranil.

[8] K tomuto NSS konstatuje, že ačkoliv z žaloby vyplývá, že stěžovatel uvedený žalobní důvod formálně uplatnil, městský soud se s touto námitkou vypořádal zejména v bodech 33 až 35 napadeného rozsudku a dospěl k závěru, že ji nelze považovat ani za tzv. zárodek žalobního bodu, neboť obsahuje pouze citaci zákonného ustanovení bez jakékoliv konkrétní argumentace stěžovatele, přičemž svůj závěr podložil četnou judikaturou NSS. Tento nedostatek žaloby přitom již stěžovatel nemůže zhojit ani v řízení o kasační stížnosti.

[9] Ze stejných důvodů NSS nerozhodoval ani o nové žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce, jelikož je zřejmé, že na zjevné bezúspěšnosti původního návrhu se od doby vydání shora označeného usnesení nemohlo nic změnit.

[10] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví.

[11] Protože stěžovatel soudní poplatek ani přes výzvu soudu nezaplatil, NSS řízení o kasační stížnosti stěžovatele zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

pokračování

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. února 2026

Ondřej Mrákota
předseda senátu